

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Перник, 09 април 2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети март през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура–Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 57 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП София, Офис гр.Перник, срещу решение № 1036/13.12.2012г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1449 по описа на съда за 2012г..

С атакуваното решение е отменено изцяло НП № 0035852/24.10.2011 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП София, с което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на “***” ЕООД гр. Перник са наложени две имуществени санкции в размер на 500 лв. за всяка от тях, за извършени нарушения по чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ във вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. На жалбоподателя е вменено, че на 31.12.2010г. не е подал информация с декларация образец 6, към Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за окончателно дължимите осигурителни вноски по прихода на осигурителния фонд за положен труд във фирмата през м.11.2010г.. За второто нарушение на жалбоподателя е вменено, че на 31.01.2011 г. не е подал информация с декларация образец 6, към Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за окончателно дължимите осигурителни вноски по прихода на осигурителния фонд за положен труд във фирмата през м.12.2010г..

В касационната жалба касаторът оспорва констатациите на Районен съд гр. Перник за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и НП, като моли първоинстанционното решение да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно и спорът да бъде решен по същество от касационната инстанция, като се потвърди обжалваното НП.

Ответникът по жалбата, не изразява становище и не изпраща процесуален представител.

Представителят на Окръжна прокуратура–Перник дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, решението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд Перник постави на обсъждане оплакванията в касационната жалба и в условията на чл.218 и сл. от АПК, като провери допустимостта и действителността на решението, както и неговото съответствие с материалния закон установи следното:

С НП № 0035852/24.10.2011 г. директора на Офис Перник при ТД на НАП – София, въз основа на акт за акт за установяване на административно нарушение № 0035852 от 14.09.2011 г., съставен от инспектор по приходите в ТД на НАП София, офис Перник е наложил административни наказания, „имуществена санкция” в размер на 500 лв. за всяко от двете установени с акта нарушения на ”****” ЕООД гр. Перник, на основание чл.355, ал. 1 от КСО. Вменени са две нарушения на ”****” ЕООД, който в качеството си на осигурител по чл. 5 от КСО не е подал в ТД на НАП София, Офис Перник декларация Образец 6 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи в трудови правоотношения във фирмата за м.11 и м.12.2010г..

Районен съд Перник е намерил издаденото НП за постановено при съществени процесуални нарушения, т. к. е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение, при съставянето на който са допуснати съществени процесуални нарушения, в наказателното постановление не е посочена правилно санкционната норма и връчването на наказателното постановление не е станало по правилата регламентирани в ЗАНН, поради което с Решение № 1036 от 13.12.2012г. е отменил наказателното постановление. Предмет на касационно оспорване е именно това решение.

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна. От доказателствата по делото, безспорно е установено, че е осъществен от обективна и субективна страна съставът на административно нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи в трудови правоотношения, вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. На основание тези правни норми работодателят следва да подава декларация Образец 6, не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски. В случая, осигурителните вноски за месеците ноември и декември 2010г. са били дължими, както следва: най-късно на 31.12.2010г. и 31.01.2011г.. Това са и последните работни дни на месеците, през които са били дължими окончателно осигурителните вноски по прихода на осигурителния фонд и към тези дни не е подадена информация за тях с дължимата декларация Образец 6 по Наредбата. С оглед изложеното, касационният съд намира, че ответника по касация е осъществил визираните нарушения, поради което законосъобразно е ангажирана административно наказателната му отговорност. Наложеният размер на наказания са в минималния размер, предвиден за юридическо лице.

С оглед изложеното, решението на районния съд е неправилно. В наказателното постановление и АУАН е отразено времето на извършване на нарушенията, посочени са датите на които е следвало да бъдат изпълнени задълженията по деклариране, както и датите по начисляване на осигуровките, както и всички релевантни факти за ангажиране на административно наказателна отговорност. Правилно е определена и санкционната норма, по която се наказват установените нарушения.

Касационната инстанция не споделя направеното тълкуване на нормите на чл. 355 от КСО. Относно към нарушения във връзка с неподаване в срок на декларация обр. № 6 по Наредба №Н-8/29.12.2005 г., какъвто е процесния случай са текстовете както на ал. 1, така и на ал.2 на чл.355 от КСО. Законодателят е предвидил в чл. 355, ал. 1 от КСО административно наказание „глоба” или „имуществена санкция” за всеки, който наруши въобще разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО и в двете й точки във връзка със задължението за периодично предоставяне на данни в НАП. Санкции са предвидени съответно както за ФЛ – нетърговци, така и за ЕТ и ЮЛ. В чл. 355, ал. 2 от

КСО, е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ за „... всеки, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. Двете алинеи се явяват в отношение на обща към специална. Предвиденото в ал. 2 административно наказание „глоба“ (приложима като административно наказание само по отношение на физически лица) води на извод, че във всеки случай на нарушение съставляващо неподаване на декларация обр. № 6 в срок с извършител ФЛ, ще се налага санкция именно по този специален ред. Във всички останали случаи: 1. неподаване на въпросната декларация в срок от лица различни от физическо лице или 2. с изпълнително деяние, което е различно от „неподаване на декларация в срок“, независимо от качеството на дееца – ФЛ или ЕТ или ЮЛ, приложим ще бъде санкционния текст на чл. 355, ал. 1, сочещ състав на нарушение по чл. 5, ал. 4 от КСО въобще. Противното тълкуване би означавало липса на какъвто и да било механизъм за носене на административнонаказателна отговорност от ЕТ и ЮЛ в случай на неподаване на декларация обр. № 6 в срок.

Не се споделят изводите на въззивния съд за неправилно приложение на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Съгласно чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят не се намери на посоченият от него адрес, а новият му адрес е неизвестен наказващият орган отбелязва това върху НП и то се счита за връчено от деня на отбелязване. Касационната инстанция намира, както и правилно е установено от районния съд, че в настоящия случай не са налице изискванията за приложение на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Действително нарушителят не е открит на посочения в акта адрес, но наказващият орган не е представил доказателства, че е положил усилия да връчи наказателното постановление. Фирмата не е сменяла адреса си и до настоящия момент продължава да получава на този адрес призовки, съобщения и книжа. Това е видно и от редовното призоваване и на двете съдебни инстанции.

Предвид горните изводи на настоящия състав, решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния закон – касационно основание за отмяна на решението.

Наказателното постановление е законосъобразно, постановено е при спазване на административно производствените правила и материалния закон, поради което следва да бъде потвърдено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1036/13.12.2012г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1449 по описа на съда за 2012г., като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 0035852/24.10.2011г. на директора на офис Перник при ТД на НАП – София, с което за нарушения по чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи в трудови правоотношения, вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО е наложил на “***“ ЕООД, с. Драгичево две административни наказания “имуществена санкция” в размер на 500 лв. за всяко от тях, на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2 .